

LES CAUSES DE TANTS DESASTRES AMBIENTALS

«BRASIL DE FATO»

Editorial de l'edició 412, del 19/01/2011

El gener de 2011 hem patit una nova tragèdia. Més de 600 persones han perdut la vida a la serra de Rio de Janeiro. I altres dotzenes de persones han pagat amb la seva vida a São Paulo, Minas Gerais...

La televisió i els mitjans de comunicació de la burgesia estan complint el seu paper: van transformar la desgràcia aliena en un espectacle permanent, en el qual assistim a tot, menys a allò més important, que és el debat sobre per què està succeint això.

A la televisió no li interessa debatre les causes. El seu objectiu no és pas resoldre els problemes socials, sinó només augmentar l'audiència, per augmentar els seus ingressos per la publicitat que cobren de les empreses.

A la classe dominant, la burgesia brasilera i els seus representants a l'Estat brasiler, tampoc els interessa debatre quines són les causes d'aquests desastres ambientals. Saben que un debat més profund apuntaria segurament fins i tot cap a ells, com a principals responsables i causants d'aquestes tragèdies.

Però, afortunadament, han aparegut anàlisis serioses, d'estudiosos i especialistes ambientals, que ens porten a entendre i a explicar on són les veritables causes d'aquests "desastres naturals", provocats per l'acció humana, que s'han repetit sistemàticament en el territori brasiler. D'aquestes avaluacions, en podem extreure les principals causes:

1. Estem agredint permanentment el bioma de l'Amazonia i del Cerrado, destruint la vegetació nadiua i introduint el monocultiu i la ramaderia. Això ha alterat el règim de pluges i ha creat un veritable canal que porta pluges torrencials del nord cap al sud-est.

2. En no respectar-se el medi ambient al voltant de les ciutats s'ha comès una agressió, i ja no hi ha àrees de protecció als cims de les muntanyes, ni a les cloterades ni als marges dels rius. De manera que quan augmenten les pluges, cauen directament sobre les zones de vivendes i sobre la infraestructura social existent.

3. Hi ha hagut una impermeabilització de les ciutats en funció de l'automòbil, per tal que pugui anar més ràpid. Tot està asfaltat. I quan plou, la velocitat de les aigües augmenta abruptament, en temps i volum.

4. Tenim una especulació immobiliària perma-

nent, que només cerca lucre i empeny els pobres cap als marges, cloterades, ribes dels rius, torrents i manglars.

5. El model de producció agrícola de l'agronegoci ha introduït el monocultiu extensiu, sobretot amb farratge, canya i soja, que han desequilibrat el medi ambient en destruir la biodiversitat vegetal i animal. Això altera el règim de pluges. O sigui: pluges torrencials, concentrades en volum i en determinats dies. Es deu a una mena d'agricultura que ha trencat l'equilibri que es produïa en la biodiversitat natural. L'agricultura familiar –que practica l'agroecologia i l'agrofloresta– és fonamental per a l'equilibri del règim de pluges, clima i temperatures arreu del territori nacional, fins i tot a les ciutats.

6. Les ciutats brasileres s'estan organitzant només en funció del transport individual, de l'automòbil, que només dóna lucre a mitja dotzena de multinacionals instal·lades al país. Aleshores s'inverteixen voluminosos recursos en obres de vies públiques, es construeixen ponts, túnels, viaductes, s'enterren rierols, etc. Tot això altera l'equilibri que hi havia en els camps ara urbanitzats.

7. La població urbana ha perdut el costum de tenir jardins, horts familiars i més àrees verdes a les ciutats, que podrien regular el volum de les pluges i l'equilibri de les temperatures. La gent és induïda a impermeabilitzar els voltants de casa seva.

8. Cap governant o agència estatal pren mesures preventives que puguin avisar i desplaçar les poblacions a llocs segurs, com es fa a la majoria de països. Fa dos anys Cuba va patir un cicló que va arrasar el seu territori, però només hi va haver tres morts en tot el país, perquè abans van desplaçar milions de persones a refugis i l'Estat els va donar protecció.

Tot això forma part d'una forma capitalista d'organitzar la vida social només per al lucre, cosa que representa el desastre, la desgràcia i un alt cost de vides humanes, cada cop més gran. Per tant, mentre la societat i els governants no prenguin consciència, assumeixin les seves responsabilitats i prenguin mesures concretes per afrontar les veritables causes, desgraciadament veurem com es repetiran periòdicament les tragèdies ambientals i socials.

